

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: یو. ان. زد. ریویو، ۱۹ ماه مه ۲۰۲۲**
نویسنده: مایکل هادسون
برگردان: سایت «۱۰ مهر»
۲۰ جون ۲۰۲۲

آیا امریکا/ناتو برای قحطی «جنوب جهان» * فشار می آورد؟

آیا این جنگ نیابتی در اوکراین است که بهتنهائی منجر به فاجعه‌ای بزرگتر شده است که شامل قحطی جهانی و بحران مبادلات خارجی برای کشورهای دارای کمبود مواد غذایی و نفت است؟
احتمال مرگ تعداد بسیار بیشتری از مردم دنیا در اثر قحطی و مشکلات اقتصادی نسبت به آنانی که در میدان نبرد اوکراین می‌میرند وجود دارد. بنابراین، این پرسشی مقتضی است که آیا آنچه که به‌نظر می‌رسد جنگ نیابتی اوکراین است، در واقع بخشی از یک استراتژی بزرگتر برای تمرکز هرچه بیشتر کنترل ایالات متحده بر تجارت و پرداخت‌های بین‌المللی نمی‌باشد؟ ما شاهد تفوق یافتن معاملات و تراکنش‌های مالی با دالر به‌مثابه یک سلاح مالی، توسط امریکا، بر «(سرزمین‌های) جنوب جهان» و همچنین بر اروپای غربی هستیم. بدون اعتبار دالری از سوی ایالات متحده و صندوق بین‌المللی پول به‌مثابه شرکت تابعه آن، کشورها چگونه می‌توانند از نظر اقتصادی سرپا باقی بمانند؟ ایالات متحده با چه شدت عکس‌العمل نشان خواهد داد اگر آنها بخواهند به اقتصاد بدون دالر روی آورند و از مدار اقتصادی ایالات متحده خارج شوند؟

استراتژی جنگ سرد ایالات متحده صرفاً در فکر این که چگونه از ایجاد یک قحطی، بحران در نفت و در تراز پرداخت‌ها سود ببرد نیست. «مجمع جهانی اقتصاد» کلاوس شواب، نگران این است که جهان بیش از حد پُرجمعیت است – حداقل با افراد «نامطلوب». همانطور که بیل گیتس مایکروسافت، معروف به خیرخواه بشر (اصطلاح مرسوم به‌جای واژه انحصارطلبان رانته) توضیح داده است: «رشد جمعیت در افریقا یک مشکل است.» گزارش بنیاد گروه

جلب رأی (گروه فشار) او به نام «دروازه بانان» در سال ۲۰۱۸ هشدار داد: «طبق داده‌های ملل متحد، انتظار می‌رود افریقا بیش از نیمی از رشد جمعیت جهان را بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۵۰ به خود اختصاص دهد. پیش‌بینی می‌شود که جمعیت افریقا تا سال ۲۰۵۰ دو برابر شود، با تمرکز «بیش از ۴۰ درصد از مردم بسیار فقیر جهان ... فقط در دو کشور: جمهوری دموکراتیک کنگو و نیجریه».[۱]

گیتس از کاهش ۳۰ درصدی این افزایش جمعیت پیش‌بینی شده حمایت می‌کند، از طریق، بهبود دسترسی به کنترل تولید مثل و گسترش آموزش تا «دختران و زنان بیشتری بتوانند مدت بیشتری در مدرسه بمانند و دیرتر بچه‌دار شوند». اما چگونه می‌توان این هدف «بیل گیتس» را با قریب‌الوقوع بودن کمبود و مزیقه مواد غذایی و نفت در تابستان امسال در بودجه‌های دولتی تأمین کرد.

امریکای جنوبی و برخی از کشورهای آسیایی در معرض همان جهش در قیمت‌های کالاهای وارداتی هستند که ناشی از درخواست‌های ناتو برای منزوی کردن روسیه است. جیمی دیمون، رئیس «جی پی مورگان چیس» اخیراً به شرکت‌کنندگان در «کنفرانس سرمایه‌گذاران وال استریت» هشدار داد که تحریم‌ها باعث ایجاد یک «طوفان اقتصادی» جهانی خواهد شد [۲]. او هشدار «کریستالینا جورجیوا»، مدیر عامل «صندوق بین‌المللی پول» را در اپریل بازتاب داد که «به بیان ساده، ما با بحران‌های تجمعی مواجه هستیم». او با اشاره به این که تورم با همه‌گیری کووید به اوج خود رسید، و تأکید بر این که جنگ در اوکراین اوضاع را «بسیار بدتر کرده است و پدیدار گشتن نابرابری هرچه بیشتری را تهدید می‌کند»، نتیجه‌گیری کرد: «عواقب اقتصادی این جنگ با سرعت بالایی در حال گسترش به کشورهای همسایه و نیز فراتر می‌باشد که در نتیجه آسیب‌پذیرترین بخش افراد را در جهان بشدت تحت فشار قرار داده است. صدها میلیون خانواده هم‌اکنون با درآمدهای پائین و قیمت‌های فزاینده انرژی و مواد غذایی دست‌وپنجه نرم می‌کنند.» [۳].

دولت بایدن روسیه را به «تجاوز بی‌دلیل» متهم می‌کند. اما این فشار دولت او بر ناتو و دیگر مناطق تحت کنترل دالر است که صادرات غلات، نفت و گاز روسیه را مسدود کرده است. اما بسیاری از کشورهایی که کمبود نفت و مواد غذایی دارند، خود را قربانی اصلی «خسارات جانبی» ناشی از فشارهای امریکا/ناتو می‌دانند.

آیا قحطی جهانی و بحران تراز پرداخت‌ها یک سیاست عمدی ایالات متحده/ناتو است؟

در ۳ جون، رئیس اتحادیه افریقا، «مکی سال»، رئیس‌جمهور سنگال، به مسکو رفت تا برنامه‌ریزی کند که چگونه از اختلال در تجارت مواد غذایی و نفت افریقا با امتناع از تبدیل شدن به مهره تحریم‌های امریکا/ناتو جلوگیری کند. در طول سال ۲۰۲۲ تاکنون، رئیس‌جمهور پوتین خاطر نشان کرد: «تجارت ما در حال رشد است. در ماه‌های اول امسال ۳۴ درصد رشد داشته است».[۴] اما رئیس‌جمهور «مکی سال» نگران است که: «تحریم‌های ضد روسیه این وضعیت را بدتر کرده است و اکنون ما به غلات روسیه، در درجه اول به گندم دسترسی نداریم. و مهمتر از همه، ما به کود دسترسی نداریم.»

دیپلمات‌های امریکایی که به قول «جورج دبلیو بوش» که در اوان حمله به افغانستان گفته بود، «شما یا با ما هستید یا علیه ما»، می‌خواهند کشورهای جهان را مجبور به انتخاب کنند. حالا آزمون واقعی این است که آیا رهبران این کشورها حاضرند با توقف تجارت با مرکز اورآسیایی جهان یعنی چین، روسیه، هند، ایران و همسایگان‌شان، مردم خود را به گرسنگی بکشانند و اقتصاد خود را به دلیل کمبود غذا و نفت تعطیل کنند.

رسانه‌های جمعی حاکم و قدرتمند غربی، منطق پشت این تحریم‌ها را ترویج تغییر رژیم در روسیه توصیف می‌کنند. امید این بود که با مسدود کردن فروش نفت و گاز، غذا یا سایر صادرات، نرخ روبل را در این کشور پائین بیاورد و «روسیه را به فغان آورد» (همان کاری که ایالات متحده تلاش کرد با چیلی «آلنده» انجام دهد تا زمینه را برای حمایت

از کودتای نظامی «پینوچیت» فراهم کند.) قرار بود محرومیت از سیستم تسویه حساب بانکی از طریق سوئیفت، سیستم پرداخت و فروش روسیه را مختل کند، و در کنار آن نیز انتظار می‌رفت که توقیف ۳۰۰ میلیارد دلار ذخایر ارز خارجی روسیه که در غرب نگهداری می‌شود، باعث سقوط ارز روسیه، «روبل» شود و مانع از خرید کالاهای غربی توسط مصرف‌کنندگان روسی که به آن عادت کرده بودند، گردد. این ایده (که از ورای زمان بسیار احمقانه به‌نظر می‌رسد) این بود که مردم روسیه برای اعتراض به گران شدن واردات کالاهای لوکس غربی شورش کنند. اما ارزش روبل به‌جای این که سقوط کند افزایش یافت و روسیه به‌سرعت سیستم SWIFT (سوئیفت) را با سیستم خود در پیوند با (سیستم مالی) چین جایگزین کرد و مردم روسیه شروع به رویگردانی از خصومت و عداوت متجاوزانه غرب کردند.

پُر واضح است که برخی از موارد پُراهمیت در طرح‌های تدوین شده در «اندیشکده‌های فکری» امنیت ملی ایالات متحده در نظر گرفته نشده است. اما سؤال مهم اینست که وقتی به مسأله قحطی جهانی مربوط می‌شود، آیا ستراتیژی پوشیده‌تر و حتی بزرگ‌تر در کار نبوده است؟ آیا چنین نیست که هدف اصلی جنگ ایالات متحده در اوکراین در تمام مدت استفاده از آن صرفاً به‌مثابه یک عامل شتاب‌دهنده / تسریع‌کننده و نیز بهانه‌ای جهت اعمال تحریم‌هایی بوده است که تجارت غذا و انرژی جهان را مختل کند، و سپس این بحران را به‌گونه‌ای مدیریت کند که دیپلمات‌های ایالات متحده بتوانند فرصتی برای مقابله با کشورهای «(سرزمین‌های) جنوب جهان» بیابند تا آنها را در مقابل دو انتخاب «وفاداری و وابستگی نئولیبرالی شما یا زندگی شما» قرار دهند و در این فرآیند، به «کاهش» جمعیت غیرسفیدپوست جهان که آقای دیمون (رئیس «جی پی مورگان چیس») و WEF («صندوق بین‌المللی پول») را بسیار نگران کرده بود، نائل آیند؟

با توجه به این که روسیه ۴۰ درصد از تجارت غلات جهان و ۲۵ درصد بازار جهانی کود (که در صورت احتساب سهم اوکراین به ۴۵ درصد افزایش می‌یابد) را به‌خود اختصاص داده است، در هر سناریویی جهت تحقق «ستراتیژی پوشیده‌تر و بزرگ‌تر ایالات متحده» که در پاراگراف قبل توضیح داده شد، باید این محاسبات وجود می‌داشت که اگر حجم زیادی از غلات و کود از بازار خارج شود، قیمت‌ها سر به فلک خواهد کشید، همانطور که برای نفت و گاز اینچنین گردید.

علاوه بر اختلال در تراز پرداخت‌های کشورهای که مجبور به واردات این کالاها هستند، قیمت خرید دلار برای پرداخت بدهی‌های سررسید اوراق قرضه به صاحبان اوراق قرضه خارجی و بانک‌ها در حال افزایش است. افزایش نرخ‌های بهره توسط «فدرال رزرو» باعث افزایش ارزش دلار آمریکا نسبت به یورو، استرلینگ و ارزهای «(سرزمین‌های) جنوب جهان» شده است.

غیرقابل تصور است در سناریوهایی که جهت تحقق «ستراتیژی پوشیده‌تر و بزرگ‌تر ایالات متحده» در اتاق‌های فکری‌شان بررسی شده، عواقب مخرب این امر (کاهش عرضه غلات و کود به بازار، افزایش نرخ دلار، تحریم‌ها و...) بر کشورهای خارج از اروپا و ایالات متحده در نظر گرفته نشده باشد، زیرا اقتصاد جهانی یک سیستم به‌هم پیوسته است. معمولاً بیشتر اختلالات بازار در محدوده ۲ تا ۵ درصد هستند، اما تحریم‌های امروز آمریکا/ناتو به‌قدری از مسیر تاریخی دور، شدید و وسیع هستند که قیمت‌ها به‌طور قابل ملاحظه‌ای بالاتر از محدوده تاریخی‌شان افزایش خواهند یافت. در دوران اخیر چنین اتفاقی با چنین وسعت و شدتی نیفتاده است.

این نشان می‌دهد که آنچه در ماه فبروری به‌نظر می‌رسید جنگی بین اوکراینی‌ها و روسیه باشد، در واقع مستمسکی (در دست ایالات متحده/ناتو بود برای بازسازی اقتصاد جهانی به‌نحوی که کنترل ایالات متحده بر «(سرزمین‌های) جنوب

جهان» را مطلقاً تأمین کند. از نظر ژئوپلیتیکی، جنگ نیابتی در اوکراین سهل‌الوصول‌ترین دستاویز برای امریکا جهت مقابله با «ابتکار کمربند و جاده چین (BRI)» *** بوده است.

انتخاب پیش روی «(کشورهای) جنوب جهان» در واقع این است: پذیرش گرسنگی برای بازپرداخت وام‌هایشان به صاحبان اوراق قرضه و بانکداران خارجی خود، یا بر اساس یکی از اصول اساسی حقوق بین‌الملل اعلام کنند که: «ما به‌عنوان کشورهای مستقل، بقای خود را بالاتر از هدف پُر کردن جیب / غنی‌سازی طلبکاران خارجی قرار می‌دهیم که وام‌هایی داده‌اند که بازپرداخت‌شان در نتیجه انتخاب همان وام‌دهندگان در به‌راه انداختن یک جنگ سرد جدید، با مشکل مواجه شده است. و اما در مورد توصیه‌های مخرب نئولیبرالی که صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی به ما داده‌اند، مشخص است که برنامه‌های ریاضت اقتصادی آنها به‌جای آن که مفید باشد، مخرب است. بنابراین، وام‌های آنها بد *** شده است. به این ترتیب، آنها کراهِت آور شده‌اند.»

سیاست ناتو در قبال «(کشورهای) جنوب جهان» چاره‌ای به آنها نداده جز رد تلاش ایالات متحده/ناتو در ایجاد یک محدودیت شدید غذایی در «(کشورهای) جنوب جهان» از طریق مسدود کردن هرگونه رقابت از سوی روسیه و در نتیجه انحصاری نمودن تجارت غلات و انرژی جهان در دست خود. صادرکننده عمده غلات بخش کشاورزی ایالات متحده بود که یارانه زیادی دریافت می‌کرد و به‌دنبال آن سیاست مشترک کشاورزی اروپا (CAP) با یارانه بسیار بالا. قبل از این که روسیه وارد صحنه شود، اینها صادرکنندگان اصلی غلات بودند. خواست ایالات متحده/ناتو این است که زمان را به عقب یعنی زمانی که غلات و کود روسیه وارد بازار نگشته بود، برگردانند، تا وابستگی «(کشورهای) جنوب جهان» به دالر و به منطقه یوروی وابسته به دالر را بازگردانند.

طرح متقابل ضمنی روسیه و چین

آنچه برای بقای جمعیت غیرامریکائی/ناتوی جهان لازم است، یک سیستم تجاری و مالی جدید جهانی است. گزینه دیگر قحطی جهانی است که برای بخش عمده ای از جهان خواهد بود. افراد بیشتری بر اثر تحریم‌ها جان خود را از دست خواهند داد تا افرادی که در میدان جنگ اوکراین کشته شده‌اند. تحریم‌های مالی و تجاری به اندازه حمله نظامی مخرب هستند.

بنابراین، از نظر اخلاقی موجه است که «(کشورهای) جنوب جهان» در تصمیمات‌شان منافع مستقل خود را در اولویت نسبت به منافع گردانندگان تسلیحات مالی و تجاری بین‌المللی قرار دهند. اول، تحریم‌ها را رد کنید و مسیر تجارت را به سمت روسیه، چین، هند، ایران و دیگر اعضای سازمان همکاری شانگهای (SCO) تغییر جهت دهید. البته مشکل نحوه پرداخت هزینه واردات از این کشورها است، به‌خصوص اگر دیپلمات‌های امریکائی دامنه تحریم‌ها را گسترش دهند تا چنین تجارتی را هم دربرگیرد.

هیچ راهی وجود ندارد که «(کشورهای) جنوب جهان» بتوانند برای نفت، کود و غذای وارداتی از این کشورهای صادرکننده هزینه کنند و در عین حال بدهی‌های دالری خود را که میراث سیاست تجاری نئولیبرالی تحت حمایت ایالات متحده است و تابع قوانین «حمایت از تولیدات و صنایع داخلی» ایالات متحده و منطقه یورو است، بپردازند. بنابراین، دومین نیاز، اعلام یک تعلیق بدهی - در واقع، اعلام عدم قدرت مالی در پرداخت - بدهی‌های آن بخش از وام‌هایی است که وام‌های بد **** هستند.

این اقدام مشابه تعلیق غرامت‌های جنگی المان و بدهی‌های کشورهای متفقین به ایالات متحده در سال ۱۹۳۱ خواهد بود. به زبان ساده، بدهی‌های امروزی «کشورهای جنوب جهان» را نمی‌توان بدون ایجاد قحطی و ریاضت‌های اقتصادی در کشورهای بدهکار پرداخت کرد.

سومین نتیجه‌ای که از این الزامات اقتصادی ناشی می‌شود، جایگزینی بانک جهانی و خط مشی و سیاست آن، که یک نوع سیاست وابستگی تجاری و توسعه‌نیافتگی مطلوب ایالات متحده است، با یک بانک واقعی برای تسریع رشد اقتصادی در «کشورهای جنوب جهان» می‌باشد. در کنار این نهاد، یعنی بانک پیشنهادی برای تسریع رشد اقتصادی، چهارمین نتیجه ایجاد نهاد جایگزین «صندوق بین‌المللی پول» وابسته به بانک جدید پیشنهادی است - نهادی مانند بانک‌های فامیلی - نهادی عاری از سیاست تحمیلی ریاضت اقتصادی، عاری از سیاست کمک مالی به جرگه‌سالاران وابسته به امریکا که همراه است با حملات ارزی به کشورهای که در برابر خصوصی‌سازی و تصرفات مالی ایالات متحده مقاومت می‌کنند.

شرط پنجم این است که کشورها با پیوستن به یک ائتلاف نظامی به‌عنوان جایگزین ناتو از خود محافظت کنند تا از تبدیل شدن به یک افغانستان، لیبیا، عراق، سوریه یا اوکراین دیگر جلوگیری کنند. عامل بازدارنده اصلی این ستراتیژی قدرت ایالات متحده نیست، زیرا نشان داده است که یک ببر کاغذی بیش نیست. مشکل مربوط می‌شود به آگاهی و اراده اقتصادی.

[۱] - «بیل گیتس درباره رشد جمعیت هشدار می‌دهد»، «مجمع جهانی اقتصاد»/رویترز، ۱۹ سپتامبر ۲۰۱۸.

<https://www.weforum.org/agenda/progress-at-risk-says-gates> ۲۰۱۸/۰۹

[۲] - Lananh Nguyen (لانا نا نگوین): «این یک طوفان است. رؤسای بانک‌ها درباره تضعیف اقتصاد جهان هشدار می‌دهند، نیویورک تایمز، اول جون ۲۰۲۲.

[۳] - Kristalina Georgieva (کریستالینا جورجیوا)، مدیرعامل صندوق بین‌المللی پول، «مقابله با بحران‌های جمعی: جهان چگونه می‌تواند واکنش نشان دهد»، ۱۴ اپریل ۲۰۲۲.

<https://www.imf.org/en/News/Articles/2022-curtain-raiser-sm> ۲۰۲۲/۰۴/۱۴

[۴] - «دیدار پوتین با رئیس "اتحادیه آفریقا" در سوچی، ۳ جون ۲۰۲۲». رئیس‌جمهور «سال» با «موسی فکی مهمت»، رئیس «کمیسون اتحادیه آفریقا» همراه بود. برای یک بحث مهم در مورد تحریم‌ها.

<http://en.kremlin.ru/events/president/news/68564>

برای یک بحث مهم در مورد تحریم‌ها رجوع کنید به:

<https://www.nakedcapitalism.com/sanctions-now-weapons-of-mass-starvation.html> ۲۰۲۲/۰۶

* «(سرزمین‌های) جنوب جهان» یا «جنوب جهانی»: Global South اصطلاحی است به‌کار رفته در مطالعات فراملیتی و پسااستعماری، برای اشاره به آنچه که ممکن است جهان سوم نامیده شده است (یعنی آفریقا و امریکای لاتین و کشورهای در حال توسعه در آسیا) کشورهای در حال توسعه و کشورهای و مناطق کمتر توسعه‌یافته است. همچنین می‌تواند شامل مناطق فقیرتر جنوبی کشورهای ثروتمند شمالی باشد. این واژه مفهومی گسترده‌تر از استعاره برای کشورهای توسعه‌نیافته است.

<https://www.unz.com/mhudson/the-ongoing-economic-war/>**

***ابتکار کمربند و جاده که سابقاً به‌عنوان یک کمربند و یک جاده شناخته می‌شد، یک طرح سرمایه‌گذاری در زیربنای اقتصادی بیش از ۶۰ کشور جهان و توسعه دو مسیر تجاری «کمربند اقتصادی راه ابریشم» و «راه ابریشم دریائی» است که در مرکز سیاست خارجی شی جین پینگ دبیرکل حزب کمونیست چین و رهبر عالی‌مقام این کشور قرار دارد. پایان این پروژه در سال ۲۰۴۹ پیش‌بینی شده است.

****وام بد / بدهی بد، در حسابداری و امور مالی به بدهی‌هایی در حساب دریافتی گفته می‌شود، که به دلیل نرخ بهره بالایی که دارند با مشکل بازپرداخت وام‌گیرنده در درازمدت روبه‌رو می‌شوند زیرا محل هزینه کردن آنها دارای ارزش افزوده نیست، مانند بدهی به کارت‌های اعتباری، اکثر بدهی‌ها به «صندوق بین‌المللی پول» و بانک‌های غربی.

۲۹ خرداد- جوزا- ۱۴۰۱